Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Gž-1886/2026-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću toga suda sastavljenom od sudaca Milene Frankić, kao predsjednika vijeća, te Gordane Bošković Majerović, kao člana vijeća i suca izvjestitelja i Vlaste Mrzljak, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice-protutuženice Mirjane Gabrić-Haligonja iz Zagreba, Šumski put 8, OIB 56472428770, koju zastupa punomoćnica Jadranka Ruk Andreis, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Andreis & Partneri iz Zagreba, protiv tuženika-protutužitelja 1/Dragoslav Glavaš, OIB 52146941157 i 2/Sanje Glavaš, OIB 87001509239, oboje iz Dugog Sela, Brckovljani, Matije Gupca 6, koje zastupa punomoćnik Petar Petrić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Petrić & Kajić d.o.o. iz Zagreba, radi iseljenja, utvrđenja i isplate, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ps-265/2020-82 od 3. veljače 2026., u sjednici vijeća održanoj dana 19. svibnja 2026.,

presudio je:

I Odbija se žalba tuženika-protutužitelja 1/Dragoslav Glavaš i 2/Sanja Glavaš kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ps-265/2020-82 od 3. veljače 2026. u pobijanoj točki I, III, IV, V i VI izreke, te dijelu točke VII izreke kojim tuženicima-protutužiteljima nisu dosuđeni troškovi postupka u odnosu na protutužbu.

II Odbija se žalba tužiteljice-protutuženice Mirjane Gabrić Haligonja kao neosnovana te se potvrđuje navedena presuda u ijelu pobijane točke II izreke kojim je tužiteljici-protutuženici Mirjani Gabrić-Haligonja naloženo naknaditi tuženicima-protutužiteljima Dragoslavu Glavaš i Sanji Glavaš iznos od 26.501,80 eur sa zakonskim zateznim kamatama od 3. veljače 2026. po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima za druge odnose.

III Preinačava se navedena odluka u dijelu točke II izreke, kojim je tužiteljici-protutuženici Mirjani Gabrić-Haligonja naloženo naknaditi tuženicima-protutužiteljima Dragoslavu Glavaš i Sanji Glavaš zatezne kamate na dosuđeni iznos od 26.501,80 eur od 11. rujna 2009. do 3. veljače 2026., po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2.

Zakona o obveznim odnosima za druge odnose, te se u tom dijelu zahtjev tuženika-protutužitelja odbija kao neosnovan.

IV Odbijaju se zahtjevi stranaka za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom citiranom u izreci odlučeno je:

„I Nalaže se tuženicima-protutužiteljima Dragoslavu Glavašu, OIB: 52146941157 i Sanji Glavaš, OIB: 87001509239, da isele iz nekretnine upisane u zk.ul. 750 k.o. Brckovljani, k.č.br. 3228, kuća Marije Gupca sa 161 m2 i dvorište Matije Gupca sa 624 m2, te da je predaju slobodnu od osoba i vlastitih stvari u isključivi posjed tužiteljici-protutuženici Mirjani Gabrić Haligonja, OIB: 56472428770, u roku od 15 dana.

II Prihvaća se kao djelomično osnovan glavni protutužbeni zahtjev i sudi:
Tužiteljica-protutužena Mirjana Gabrić-Haligonja, OIB 56472428770 dužna je tuženicima-protutužiteljima Dragoslavu Glavaš, OIB 52146941157 i Sanji Glavaš, OIB 87001509239 isplatiti iznos od 26.501,80 eur sa zateznom kamatom tekućom od 11. rujna 2009. do isplate, po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Odbija se kao neosnovan glavni protutužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:
"Utvrđuje se da su tuženici-protutužitelji Dragoslav Glavaš, OIB 52146941157 i Sanja Glavaš, OIB 87001509239 suvlasnici svaki u 1/4 dijela zk.č.br. 3228 k.o. Brckovljani u naravi MATIJE GUPCA površine 785 m2 i to DVORIŠTE, površine 624 m2 i KUĆA, MATIJE GUPCA površine 161 m2 upisano u zk.ul. 750 k.o. Brckovljani, te se nalaže zemljišnoknjižnom odjelu Dugo Selo, Općinskog suda u Sesvetama, da navedene nekretnine upiše na njihovo ime, svakog u 1/4 dijela."

IV Odbija se kao djelomično neosnovan glavni protutužbeni zahtjev u dijelu radi isplate iznosa od 26.587,32 eur sa zateznom kamatom tekućom od 19. lipnja 2002. do isplate i radi isplate zatezne kamate koja teče na dosuđeni iznos od 26.501,80 eur za razdoblje od 19. lipnja 2002. do 10. rujna 2009.

V Odbija se kao neosnovan eventualno kumulirani protutužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:
"Utvrđuje se da su tuženici-protutužitelji Dragoslav Glavaš, OIB 52146941157 i Sanja Glavaš, OIB 87001509239 suvlasnici svaki u 865/10000 dijela zk.č.br. 3228 k.o. Brckovljani u naravi MATIJE GUPCA površine 785 m2 i to DVORIŠTE, površine 624 m2 i KUĆA, MATIJE GUPCA površine 161 m2 upisano u zk.ul. 750 k.o. Brckovljani, te se nalaže zemljišnoknjižnom odjelu Dugo Selo, Općinskog suda u Sesvetama, da navedene nekretnine upiše na njihovo ime i vlasništvo, svakog u 865/10000 dijela."

VI Nalaže se I-tuženiku-protutužitelju Dragoslavu Glavašu, OIB 52146941157 i II-tuženici-protutužiteljici Sanji Glavaš, OIB 87001509239 naknaditi tužiteljici-protutuženici Mirjani Gabrić-Haligonja, OIB 56472428770 trošak parničnog postupka u odnosu na tužbu u iznosu od 5.000,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 3. veljače 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

VII Svaka stranka snosi svoje troškove postupka u odnosu na protutužbu."

2. Protiv navedene presude tužiteljica-protutuženica Mirjana Gabrić Haligonja (dalje: protutuženica) je podnijela žalbu zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupka (Narodne novine br.: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 153/23 – dalje ZPP) uz prijedlog da drugostupanjski sud prvostupanjsku presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Tuženici-protutužitelji 1/Dragoslav Glavaš i 2/Sanja Glavaš (dalje: tuženici-protutužitelji) su podnijeli žalbu protiv dijela presude kojim nisu uspjeli u sporu, odnosno točke I, III, IV, V, VI i dijela točke VII presude kojim je sud odbio njihov zahtjev za naknadu troškova postupka u odnosu na protutužbu.

4. Na žalbe nije podnesen odgovor.

5. Žalba tuženika-protutužitelja nije osnovana, dok je žalba tužiteljice-protutuženice djelomično osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 365. st. 2. ZPP ovaj sud je utvrdio, da nisu ostvarene bitna povrede ZPP iz te odredbe na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

7. Nije ostvarena niti bitna povreda ZPP iz čl. 354. st. 2. t. 11., na koju se ukazuje u žalbi, jer presuda sadrži jasne, logične i doista opsežne razloge o svim odlučnim činjenicama, koji su u skladu s procesnom građom.

8. U predmetnom postupku tužiteljica, kao vlasnica nekretnine koju tuženici koriste bez pravne osnove, traži iseljenje tuženika, čemu se tuženici protive navodeći da su stekli izvanknjižno vlasništvo nekretnine na temelju ugovora doživotnom uzdržavanju sklopljenog 15.7.1999. s Mirkom Gabrićem, te ističu prigovor retencije na temelju izvršenih ulaganja u nekretninu.

9. U postupku je utvrđeno:
- da iz rješenja Općinskog suda u Dugom Selu, Zemljišnoknjižnog odjela, broj Z-1025/1974 od 9. listopada 1974. (list 166 spisa) proizlazi da je istim rješenjem Mirko Gabrić upisan kao vlasnik zk.čest.br. 1523/94, a koja je istim rješenjem prenesena u zk.ul. 1721 k.o. Prozorje,
- da iz Građevinske dozvole izdane od strane Općine Dugo Selo, Sekretarijat za poslove uprave, Odsjek za privredu i komunalne poslove broj: 04/UP/lo-1269-1974 od 29. listopada 1974. (list 167 spisa) proizlazi da se istom odobrava Mirku Gabriću kao investitoru izgradnja stambene visokoprizemnice i garaže tlocrtne površine 10,0X10,0 i 10,0x4,0 m na kč.br. 1523/94 k.o. Brckovljani upisane u zk.ul.br. 1721 koja se nalazi u Brckovljanima da te je istom određeno da gradnja objekta mora započeti u roku od dvije godine od dana pravomoćnosti ovog rješenja,
- da iz izvatka iz zemljišne knjige za zkul. broj 2888 k.o. Brckovljani, u kojem je upisana k.č.br. 1928, kuća br.6, dvorište i oranica u Brckovljanima, Ul. M. Gupca, površine 225 čhv proizlazi da je sa stanjem na dan 5. siječnja 2010. kao vlasnik iste upisana tužiteljica-protutuženica (list 214 spisa),
- da iz izvatka iz zemljišne knjige za zkul. broj 2889 k.o. Brckovljani, u kojem je upisana k.č.br. 1927, Oranica, Ul. M. Gupca, površine 59 čhv proizlazi da su sa stanjem na dan 5. siječnja 2010. kao vlasnici iste upisani tuženici-protutužitelji svaki u 1/2 dijela (list 215 spisa),
- da iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka geodeta Mije Lažete (list 283 spisa), proizlazi da je kč.br. 1523/94 k.o. Prozorje nastala parcelacijom 1972., da je sljedeća promjena na čestici bilo ucrtavanje kuće i to je izvršeno 2001. godine, zajedno sa formiranjem nove čestice 1523/100 koja je nastala od dijela k.č. 1523/65, da je iz priloga br. 1 vidljivo da je križana crta između točaka A,C (plava boja) te da je povučena nova koja spaja točke A,F,E (crvena boja) te da je time položaj kuće stavljen unutar granica k.č. 1523/94,
- da je snimanjem na terenu ustanovio da nije iskartirana na mjestu na kojemu se stvarno nalazi nego da je izmaknuta prema sjeveru, označeno točkama 1,2,3,4 i crtama zelene boje, stvarni položaj kuće da je u priloga 2 označeno točkama H,I,J,K i crtama crne boje, da je u prilogu br. 3 prikazan stvarni položaj kuće ljubičastom bojom te da je vidljivo da je kuća prelazila preko crte koja spaja točke A i C označeno plavom bojom odnosno da je prelazila preko sjeverne međe k.č. 1523/94,
- da je uslijedila prenumeracija parcela i promjena granica katastarskih općina tako da je k.č. 1523/94 k.o. Prozorje dobila broj k.č. 1928 k.o. Brckovljani, a k.č. 1523/100 k.o. Prozorje da je dobila broj k.č. 1927 k.o. Brckovljani, da je iza toga izvršena nova izmjera po kojoj je točno iskartiran položaj kuće, a parcele su dobile novu numeraciju tako da je parcela k.č. 1928 k.o. Brckovljani dobila k.č. 3228 u k.o. Brckovljani, a k.č. br. 1927 k.o. Brckovljani da je dobila broj k.č. 3229 u k.o. Brckovljani,

- da je na ročištu za glavnu raspravu dana 9. listopada 2012. stalni sudski vještak Mijo Lažeta iskazao da je ucrtani položaj kuće stavljen unutar parcele 1523/94, da je stvarni položaj objekta koji se danas nalazi na čestici označen crvenom bojom na prilogu broj 3, da nije izračunao površinu zemljišta čestice koja danas čini sastavni dio čestice 5123/100 tj. koja je prelazila preko sjeverne međe čestice 1523/94 u sastav čestice 1926, da je od čestice sadašnje 3229 koja odgovara ranijoj čestici pod oznakom 1523/100 odcijepljen dio površine zemljišta i pripojeno čestici sada pod kat. oznakom 3228, a koja odgovara ranijoj 1523/94, a dio čestice 3228 koja odgovara ranijoj 1523/94 je pripojen u raniju česticu 1523/100 koja nosi današnju oznaku 3229 tako da je novoformirana 3229 veća za 26 m2 od prijašnje 1523/100, a 3228 je manja za 23 m2 od ranije 1523/94 koja je imala površinu 225 čhv, da je stara katastarska izmjera imala greške koje su utvrđene novom izmjerom, a koja utječe na površinu parcele te da je kod čest. 3229 i 3228 greška u izmjeri od 2 m2, da je čestica imala veću površinu nego što je ranije bila izmjerena,
- da je ročištu za glavnu raspravu dana 23. srpnja 2013. stalni sudski vještak Mijo Lažeta iskazao da je dio zemljišta kojega obuhvaća kuća na susjednoj parceli površine 28 m2, a što se tiče suvlasničkih omjera kuće s obzirom na tu površinu od 28 m2 da to nije ovlašten određivati već da su za isto stručni građevinski vještaci,
- da iz izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak broj 750 k.o. Brckovljani sa stanjem na dan 9. listopada 2012. i sa stanjem na dan 17. listopada 2012. (list 323 spisa, list 343 spisa) proizlazie da je u istom upisana kat. čest. 3228, Matije Gupca površine 785 m2, kuća Matije Gupca površine 161 m2, dvorište Matije Gupca površine 624 m2, ukupno 785 m2 te da je kao vlasnik iste upisana tužiteljica-protutuženica,
- da iz izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak broj 754 k.o. Brckovljani sa stanjem na dan 9. listopada 2012. i sa stanjem na dan 17. listopada 2012. (list 324 spisa i list 344 spisa) proizlazi da je u istom upisana kat.čest. 3229, Matije Gupca površine 237 m2 te da su kao vlasnici iste upisani tuženici-protutužitelji svaki za 1/2 dijela,
- da je Petar Molek, dipl.ing.godezije u mirovini, iskazao da je umirovljen 2002., a prije umirovljena da ga je obitelj Glavaš pozvala da se snimi kuća, da se unese u katastarske planove da se vide međe, prilikom snimanja kuće da je ustanovio da jedan ćošak kuće prelazi na susjednu parcelu, ali da se ne sjeća je li ta parcela bila privatno ili društveno vlasništvo, da je kuću ucrtao, a dio koji je prelazio na susjednu parcelu da je među na tom dijelu iscrtkao, da se katastarski mogla cijepati čestica na kojoj je bio izgrađen dio kuće i taj dio čestice pripojiti parceli na kojoj je sagrađena kuća, da su tuženici kako bi mogli legalizirati kuću mogli kupiti dio parcele, da katastarske međe nisu odgovarale međama na terenu te da je prijavnim listom usklađeno stanje na terenu sa stanjem u katastru,
- da je Svjedok Željko Funtek iskazao da je na području Brckovljani bilo više uzurpacija od strane građana, dio zemljišta vlasništvo Općine Brckovljani ogradom su pripojili u naravi svome zemljištu te su građani htjeli od Općine kupiti taj dio koji su uzurpirali te da je tako nastao ugovor s obitelj Glavaš, da je Općina Brckovljani samo utvrdila površinu zemljišta koju su mještani uzurpirali što je konstatirano zapisnikom, da su prodali zemljište, a geodete da su poslije uređivali parcele.

10. Navedene činjenice sud je utvrdio pravilnom ocjenom dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP, te je o tome dao valjane razloge, koje prihvaća i ovaj sud.

11. Tužiteljica svoj zahtjev temelji na odredbi čl. 161. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, dalje: ZV) kojim je propisano, da vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed te stvari, odnosno čl. 162. st. 1. ZV koji propisuje pretpostavke za pravu vlasničku tužbu (vlasništvo stvari, posjed tuženika).

12. S obzirom na utvrđeno uvidom u građevinsku dozvolu izdanu 1974. godine sud zaključuje da je u vrijeme gradnje predmetne kuće na snazi bio Opći građanski zakonik (dalje u tekstu OGZ) koji se primjenjivao sve do 1980., kada je donesen Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Službeni list" SFRJ, broj 60/80, 36/90, dalje u tekstu ZOVO) koji je preuzet u hrvatsko zakonodavstvo s danom 8. listopada 1991., kada je stupio na snagu Zakon o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničko pravnim odnosima.

13. Paragrafom 418. Općeg građanskog zakonika propisano je da, ako je tko gradio od svoje građe na tuđem zemljištu, bez znanja i protiv volje vlasnika, zgrada pripada vlasniku zemljišta. Pošteni gradilac može iskati naknadu troškova potrebnih i korisnih; a s gradiocem nepoštenim se postupa kao s onim, koji bez naloga obavlja tuđe poslove. Ako je vlasnik zemljišta znao za građenje, pa ga nije odmah zabranio gradiocu poštenomu; ne može on iskati za zemljište nego općenu cijenu.

14. Radi toga prvostupanjski sud pravilno zaključuje da, iako iz građevinske dozvole proizlazi da je predniku tužiteljice-protutuženice Mirku Gabriću građevinska dozvola izdana za gradnju na čestici zemljišta koja je bila u njegovom vlasništvu (sada vlasništvo tužiteljice-protutuženice) i da su istom građevinskom dozvolom određeni uvjeti gradnje, Općina Brckovljani koja je bila vlasnik susjedne čestice je za istu gradnju znala odnosno mogla je znati, pa je mogla i zabraniti gradnju, a što očito nije učinila.

15. S obzirom da je prednik tužiteljice-protutuženice gradio kuću na čestici zemljišta u svojemu vlasništvu te da je prilikom građenja prekoračio među na način da je dio kuće sagrađen na susjednoj čestici i time je obuhvaćen dio zemljišta na susjednoj parceli površine 28 m2, a kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Mije Lažete, koji je sud prihvatio kao izrađen u skladu s pravilima struke, a kojoj gradnji se Općina Brckovljani kao vlasnik susjedne nekretnine nije usprotivila, to primjenom paragrafa 418. Općeg građanskog zakonika Općina Brckovljani, a posljedično tuženici- protutužitelji kao novi vlasnici susjedne nekretnine koju su kupili od Općine Brckovljani, nisu mogli steći vlasništvo odnosno suvlasništvo predmetne nekretnine u odnosu na koju je usmjeren tužbeni zahtjev. U takvoj situaciji Općina Brckovljani je sukladno paragrafu 418. Općeg građanskog zakonika mogla od prednika tužiteljice-protutuženice samo zahtijevati isplatu cijene zemljišta, a što očito nije zahtijevala.

16. Tuženici-protutužitelji ističu da sporna kuća nije građena sukladno građevinskoj dozvoli, iako je naknadno legalizirana, te da je Općina Brckovljani naknadno od njih tražila da kupe sporno zemljište, na kojem se nalazio dio objekta tužiteljice. Tuženici-protutužitelji su međutim kupili zemljište na kojem se nalazi njihov objekt, dok objekt koji je gradio prednik tužiteljice samo prelazi među, pa činjenice koje navode u vezi

toga kako su kupili to, susjedno zemljište i upisali svoje vlasništvo i posjed, nisu odlučne.

17. Sporna kuća, iz koje se traži iseljenje, samo je (manjim) dijelom na zemljištu u vlasništvu tuženika-protutužitelja, koji obuhvaća 28 m2, dok je u pretežnom dijelu na čestici zemljišta u vlasništvu tužiteljice-protutuženice, kako je prvostupanjski sud i obrazložio svoju odluku.

18. Tuženici su svoju, susjednu česticu kupili od Općine Brckovljani, pri čemu je potpuno nebitno je li Građevinsku dozvolu izdala ta Općina ili, u vrijeme izdavanja nadležna, Općina Dugo Selo, a kupnja je uslijedila nakon što je sporni objekt bio sagrađen (sami tuženici u žalbi navode da su oni novi vlasnici susjedne nekretnine), dakle stupili su u poziciju te općine koja se gradnji, kao tadašnji vlasnik, nije protivila niti je na bilo koji način na istu reagirala. Pri tom se poštenje pretpostavlja, a tuženici nisu dokazali, osim činjenice da su čestice na kojima je prednik tužiteljice gradio bile formirane u trenutku građenja, da bi isti bio nepošteni graditelj (zbog tada postojećeg nesklada između katastarskih međa i onih na terenu, kako proizlazi iz iskaza svjedoka Petra Molek).

19. Upravo suprotno, iz iskaza svjedoka Željka Funtek proizlazi da je na području Brckovljana bilo više uzurpacija od strane građana, dio zemljišta vlasništvo Općine Brckovljani ogradom su pripojili u naravi svome zemljištu te su građani htjeli od Općine kupiti taj dio koji su uzurpirali te da je tako nastao ugovor s obitelj Glavaš, dakle obitelji tuženika-protutužitelja, dok iz iskaza svjedoka Petra Molek, dipl.ing. geodezije proizlazi da katastarske međe nisu odgovarale međama na terenu te da je prijavnim listom usklađeno stanje na terenu sa stanjem u katastru, što ne ukazuje na nepoštenje prednika tužiteljice-protutuženice, već iz istog proizlazi da su upravo tuženici-protutužitelji kupili od Općine Brckovljani dio zemljišta koji su uzurpirali.

20. Zato osnovano prvostupanjski sud zaključuje da nije osnovan protutužbeni zahtjev u dijelu, u kojem se traži utvrđenje prava suvlasništva tuženika-protutužitelja svakog u ¼ dijela kčbr. 3228 k.o. Brckovljani površine 785 m2, radi prekoračenja međe građenjem u površini od 28 m2

21. Nadalje prvostupanjski sud zaključuje, da su tuženici postali nesavjesni posjednici, od pravomoćnosti presude u predmetu Općinskog suda u Dugom Selu koji je proveden pod poslovnim brojem P-51/00, tj. od 10. studenoga 2004., te nemaju pravo retencije u smislu čl. 165. st. 4. ZV. Navedenom je odredbom propisano, da nepošteni posjednik nije ovlašten zadržati stvar dok mu ne budu naknađeni troškovi za koje traži naknadu, nego mora stvar predati bez odgode.

22. Odredbom čl. 18. st. 4. ZV propisano je da, ako je u sporu o pravu na posjed pravomoćno odlučeno da pravo na posjed ne pripada posjedniku, njegov je posjed nepošten od časa kad je primio tužbu; to na odgovarajući način vrijedi i kad je o pravu na posjed konačno odlučilo drugo nadležno tijelo ili sud u nekom drugom postupku.

23. Radi toga tuženici neosnovano prigovaraju, da je samo u slučaju podnošenja i uručenja vlasničke tužbe, njihov posjed mogao postati nesavjestan. Iz navedene odredbe ZV jasno proizlazi, da je isto posljedica bilo kojeg postupka, u kojem se

odlučuje o pravu na posjed. Kada je pravo tuženika na posjed utemeljeno na ugovoru o doživotnom uzdržavanju, koji je raskinut pravomoćnom presudom, donesenom u postupku pokrenutom u ožujku 2000. (dok su tuženici stupili u posjed nakon smrti primatelja uzdržavanja, u siječnju 2000.) najkasnije primitkom presude, kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju, tuženici-protutužitelji su izgubili temelj svog posjeda te je njihov posjed postao nesavjestan.

24. Tuženici nisu mogli ulaganjem u nekretninu u vlasništvu tužiteljice, steći pravo na postavljanje stvarnopravnog zahtjeva (osim u slučaju da je istima nastala potpuno nova stvar), već samo zahtjeva za isplatu uloženog.

25. Sporno je međutim i dalje, na isplatu kojih ulaganja bi tuženici imali pravo.

26. S obzirom na to, da su tuženici i po mišljenju ovog suda postali nesavjesni posjednici s pravomoćnošću odluke, kojim je raskinut ugovor o doživotnom uzdržavanju (jer takva odluka ima konstitutivni karakter i stvara nove pravne odnose) te naložena uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, njihova ulaganja do tada, dakle 2004. godine, su ulaganja savjesnih posjednika te na iste treba primijeniti odredbu čl. 164. ZV.

26.1. Odredbom čl. 164. st. 2. ZV propisano je da, zahtijeva li vlasnik da posjednik preda stvar, pošteni posjednik može tražiti naknadu za nužne i korisne troškove koje je imao, te stvar zadržati dok mu oni ne budu naknađeni.

27. Iz prihvaćenog iskaza tuženika-protutužitelja proizlazi da predmetna nekretnina u trenutku stjecanja vlasništva i posjeda iste od strane tuženika-protutužitelja na temelju ugovora o doživotnom uzdržavanju nije bila u stanju podobnom za stanovanje pa je životno i logično za zaključiti da su tuženici-protutužitelji izvršili radove u onom opsegu kako su to opisali u tijeku postupka kao i da su prilikom izvođenja radova izveli radove kao što je odvoz otpada, skidanje zemlje, dovoz nove zemlje, rušenje čempresa i raslinja, špricanje korova, čišćenje septičke jame, popravak hidrofora i elektroinstalacija te rušenje šupe, a koji nisu bili vidljivi vizualnim pregledom na uviđaju.

28. Imajući u vidu nalaz i mišljenje građevinskog vještaka o tome koji se radovi smatraju nužnima, a koji korisnima te iskaze tuženika-protutužitelja glede stanja nekretnine prije izvođenja radova, sud zaključuje da su radovi koji su u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka navedeni kao nužni poduzeti u datim prilikama kao radovi koji se nisu mogli izbjeći radi održavanja stambenog prostora i da bi se spriječilo propadanje nekretnine, a oni koji su navedeni kao korisni da su poduzeti radi poboljšanja stambenog prostora.

29. Imajući u vidu da iz iskaza tuženika-protutužitelja, u dijelu koji je sud ocijenio kao iskren i uvjerljiv, proizlazi da predmetna kuća nije bila pogodna za stanovanje te da su najveća ulaganja izvršena u periodu 2001.-2002. godine, da je u postupku utvrđeno da su tuženici-protužitelji do 10. studenog 2004. bili pošteni posjednici to je sud stava da tuženici-protutužitelji kao pošteni posjednici imaju pravo na isplatu novčane vrijednosti nužnih i korisnih radova izvedenih u tom razdoblju.

30. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl.ing.građ. Zdravka Štimca od 11. rujna 2009. te dopune nalaza i mišljenja od 21. srpnja 2014. proizlazi da su kao nužni radovi navedeni: iskop rova u zemlji III kategorije za odvod preljevnih otpadnih i krovnih voda iz septičke jame predmetne kuće do glavnog mjesnog revizornog okna na udaljenosti od 40 m od kuće u iznosu od 4.619,20 kn, ručani iskop rova u zemlji III kategorije za postavu vodovodne cijevi od vodomjernog okna do ključne vodovodne instalacije u iznosu od 1.084,60 kn, trošak čišćenja septičke jame u iznosu od 750,00 kn, izrada vodomjernog okna u iznosu od 1.942,25 kn, popravak hidrofora u iznosu od 1.400,00 kn, popravak vodovodnih instalacija u predmetnoj kući u iznosu od 800,00 kn, dobava ventila za regulaciju pritiska vode u vodovodnim instalacijama u iznosu od 298,00 kn, kućni priključak vode za predmetni stambeni objekat prema računu Dukom u iznosu od 3.596,36 kn, naknada za priključak predmetnog stambenog objekta na vodovod u iznosu od 4.800,00 kn.

31. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl.ing.građ. Zdravka Štimca od 11. rujna 2009. te dopune nalaza i mišljenja od 21. srpnja 2014. proizlazi da su kao korisni radovi navedeni: rušenje stare i dotrajale šupe u iznosu od 1.600,00 kn, skidanje postojećih zidnih pločica u iznosu od 1.887,34 kn, skidanje podnih pločica u iznosu od 1.133,16 kn, bušenje rupe fi 160 mm za cijev Schiedel dimnjaka kroz strop kata u iznosu od 27,10 kn, bušenje otvora fi 120 mm u zidu izbe u iznosu od 15,52 kn, odvoz starog kamiona u nevoznom i raspadnom stanju na gradski deponij u iznosu od 2.000,00 kn, iskop zemlje u kući za podrumsku prostoriju u iznosu od 1.251,88 kn, oranje i planiranje zemlje na parceli 1.500,00 kn, špricanje korova herbicidom u iznosu od 99,00 kn, dovoz 30,0 m3 kvalitetne zemlje na parcelu u iznosu od 1.080,00 kn, sijanje trave po predmetnoj parceli u iznosu od 1.000,00 kn, rušenje čempresa i raslinja u iznosu od 800,00 kn, betoniranje zidova i stuba u podrumskoj prostoriji 3.448,10 kn, betoniranje betonske podloge u podrumskoj prostoriji 743,42 kn, izrada arm. Betonske staze debljine cca 10 oko predmetne kuće u iznosu od 2.006,26 kn, zidanje istočne ograde dužine 17,90 m od betonskih blokova deb. 20 cm u iznosu od 4.764,26 kn, izrada istočne ograde izvedene od betonskog parapetnog zidiča, betonskih supova te ispune od blanjanih dasaka u iznosu od 4.070,38 kn, izrada južne i istočne ograde od betonskog parapetnog zidića, tipskih betonskih stupova, te ispune žičanog pletiva u iznosu od 6.930,55 kn, izrada betonske podloge deb. 10 cm u ulaznom hodniku u iznosu od 11.757,20 kn, zidarska obrada zidova za ljepljenje zidnih pločica u iznosu od 773,50 kn, popravak i izravnjavanje cementne glazure na podu kupaone i kuhinje u iznosu od 636,16 kn, mjestimično zaribavanje mortom zidova i stropova stubišta u iznosu od 3.712,50 kn, završna obrada zidova stubišta sepom u iznosu od 8.464,50 kn, dobava i zidanje Schiedel dimnjaka, vanjskih dimenzija plašta 34/34 cm sve komplet do potpune funkcionalnosti, zidanje dimnjaka izvedeno od prvog kata na dalje u iznosu od 3.491,80 kn, izvedba cem.glazure na balkonu u iznosu od 4.199,63 kn, izvedba cementne glazure na stubama i podestima u iznosu od 2.903,01 kn, dobava i ustaljenje prozora na stubištu staklenim pizmama u iznosu od 5.321,28 kn, zazidavanje otvora siporeks blokovima deb. 10 cm sa završnom obradom u zidu između ulaznog hodnika i garaže kuće u iznosu od 930,74 kn, dobava i ugradba nove pvc aluminijske ulazne ostakljene stijene vel. 140/210 cm u iznosu od 8.000,00 kn, dobava i ugradba alu-roleta sa vanjskim alu kutijama u iznosu od 13.676,00 kn, izvedba spuštenog stropa kupaone od vodonepropusnih gips ploča u iznosu od 839,80 kn, obloga kosog podgleda stubišta gips-kartonskim pločama u iznosu od 1.472,90 kn, dobava i ugradba drvene ostakljene ulazne stijene stana na katu u

iznosu od 4.000,00 kn, dobava i ustakljenje izo staklom u iznosu od 1.581,00 kn, opločanje zidova kupaone kvalitetnim keramičkim pločicama u iznosu od 7.077,50 kn, opločanje zida kuhinje keramičkim pločicama u iznosu od 657,50 kn, popločenje poda kvalitetnim podnim keramičkim pločicama u iznosu od 4.970,00 kn, dobava i ugradba prozorskih klupčica od granita (kašmir) debljine 2 cm u iznosu od 4.129,94 kn, dobava i postava granitnih ploča (kašmir) na podu ulaznog hodnika u prizemlju 2.198,20 kn, izrada punih bravarskih vrata za ulaz u podrumsku prostoriju u iznosu od 1.130,00 kn, izrada i montaža dvokrilnog bravarskog prozora, otklopno zaokretnog u podrumu u iznosu od 1.380,00 kn, dobava željeznih cijevi i šipki željeza te izrada noseće loze (brajdi) u iznosu od 1.500,00 kn, skidanje klasičnog parketa u sobama i hodniku sa postojeće podloge u iznosu od 674,90 kn, postava starog klasičnog parketa koji je već bio ugrađen, uključivo sa brušenjem u iznosu od 9.656,19 kn, lakiranje hrastovog klasičnog parketa u iznosu od 8.514,06 kn, dobava i postava hrastovih kutnih letvica za parket u iznosu od 1.080,30 kn, bojenje zidova i stropova prostorija disperzivnom bojom uključivo gletanje u iznosu od 12.740,00 kn, bojenje zidova i poda podrumske prostorije bojom za beton u iznosu od 551,00 kn, bojenje postojeće stolarije uz potrebne predradnje u iznosu od 10.000,00 kn, dobava i montaža tuš kade sa kabinom u iznosu od 1.633,00 kn, dobava i montaža wc školjke sa vodokotlićem u iznosu od 1.161,00 kn, dobava i montaža umivaonika u iznosu od 1.263,00 kn, popravak elektroinstalacija u predmetnoj kući u iznosu od 10.282,00 kn.

32. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl.ing.građ. Zdravka Štimca od 11. rujna 2009. te dopune nalaza i mišljenja od 21. srpnja 2014. proizlazi da ukupna vrijednost nužnih i korisnih radova koje su izvršili tuženici-protutužitelji prema navedenim radovima u nalazu i mišljenju vještaku iz rujna 2009. iznosi 206.005,99 kn.

32.1. Prema fiksnom tečaju konverzije sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22) iznos od 206.005,99 kn je iznos od 27.341,69 eur.

33. U odnosu na trošak centralnog grijanja sud ističe da iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl.ing.građ. Zdravka Štimca proizlazi da se radi o korisnom trošku. Međutim, I-tuženik-protutužitelj je u svom iskazu naveo da je centralno grijanje uvedeno 2012. godine pa tuženici-protutužitelji kao nepošteni posjednici za razdoblje nakon 10. studenog 2004. nemaju pravo na naknadu tog korisnog troška.

33.1. Također, a vezano za trošak klupčica i granitnih pločica ističe se da iz računa koji prileže na listu 49 spisa i listu 50 spisa proizlazi da su računi za iste izdani 1. prosinca 2004. i 9. prosinca 2004. pa se dakle radi o troškovima u razdoblju nakon 10. studenog 2004., radi čega tuženici-protutužitelji nemaju pravo na naknadu tog korisnog troška koji je u dopuni nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl.ing.građ. Zdravka Štimca od 21. srpnja 2014. naveden kao dobava i ugradba prozorskih klupčica od granita debljine 2 cm i dobava i postava granitnih ploča na podu ulaznog hodnika u prizemlju, u ukupnom iznosu od 6.328,14 kn što prema fiksnom tečaju konverzije iznosi 839,89 eur.

34. Tuženicima-protutužiteljima je stoga osnovano dosuđen iznos nužnih i korisnih troškova prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka dipl.ing.građ. Zdravka

Štimca iz rujna 2009. dopunjen nalazom i mišljenjem iz srpnja 2014., umanjeno za korisni trošak ugradnje prozorskih klupčica i granitnih ploča, što ukupno iznosi 26.501,80 eur.

35. Za svoj zaključak o tome koji su radovi izvedeni i koji su bili nužni i korisni, prvostupanjski je sud dao valjane razloge, koji su utemeljeni na provedenim dokazima, pa nisu osnovani suprotni žalbeni prigovori. Činjenica, da neki radovi nisu bili vidljivi, ali je vještak iste procijenio jer je zaključio da su bili obavljeni odnosno da se radi o radovima koji se nisu mogli izbjeći radi održavanja stambenog prostora i da bi se spriječilo propadanje nekretnine, pravilno je ocijenjena kao temelj za dosuđivanje troškova tih radova, pri čemu je sud obrazložio i zašto iskaz tuženika protutužitelja u tom dijelu smatra prihvatljivim, iskrenim i uvjerljivim.

36. Tuženici-protutužitelji imaju pravo, kada se radi o naknadi troškova čija se visina utvrđuje u parničnom postupku, a ne na temelju računa izdanih u vrijeme kada su troškovi nastali, tražiti procjenu vrijednosti tih troškova u vrijeme donošenja sudske odluke, radi čega im, u slučaju kada se tako postupi, pripadaju i kamate od dana donošenja sudske odluke, a ne dana procjene.

37. Radi toga je osnovana žalba tužiteljice-protutuženice u dijelu, u kojem se prigovara dosudi zateznih kamata na dužni iznos od 11. rujna 2009. te je u tom, daljnjem dijelu tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan. Visina kamate utvrđena je na temelju čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08, 78/15, dalje. ZOO) propisanom za druge odnose, tj. one koji nisu trgovački, kao u konkretnom slučaju.

38. Neosnovano tuženici-protutužitelji prigovaraju zaključku suda da su, s obzirom da im je tužiteljica-protutuženica dužna naknaditi samo one troškove, koje su učinili kao savjesni posjednici, a da je savjesnost njihovog posjeda prestala u trenutku pravomoćnosti presude kojom je otpala pravna osnova njihovog posjeda, oni nesavjesni posjednici i kao takvi nemaju više pravo zadržanja nekretnine. Činjenica da je njihov posjed u vrijeme ulaganja bio savjestan, utječe na pravo i opseg isplate naknade za izvršena ulaganja, ali ne može jamčiti pravo zadržanja i nakon što je ta savjesnost prestala, jer bi isto bilo suprotno citiranoj odredbi čl. 165. ZV.

39. Nadalje, u odnosu na istaknuto pravo na dom, u smislu odredbe čl. 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine" br. 18/97, 6/99,14/02,13/03, 9/05, 1/06 i 2/10, dalje: Konvencija), prvostupanjski je sud pravilno proveo test razmjernosti, imajući na umu da je prema odredbi čl. 34. i čl. 16. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 5/14) dom nepovrediv te da se slobode i prava mogu ograničiti samo zakonom da bi se zaštitile slobode i prava drugih ljudi, pravni poredak, javni moral i zdravlje, s time da svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju, dok je odredbom čl. 8. Konvencije propisano da svatko ima pravo na poštivanje doma te da se javna vlast neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu to nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira ili gospodarske dobrobiti zemlje te radi sprečavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih.

40. Stoga su u konkretnom predmetu razmatrana pitanja je li predmetna nekretnina dom tuženika-protutužitelja, bi li nalog za njihovo iseljenje predstavljao miješanje u pravo na poštivanje njihova doma te je li takvo miješanje odnosno prisilno iseljenje tuženika-protutužitelja u skladu sa zakonom, ima li legitimni cilj i je li nužno u demokratskom društvu.

41. Tuženici-protutužitelji su u svom iskazu naveli da u predmetnoj nekretnini žive neprekidno od 2000. godine, a u kojem dijelu je sud iskaze ocijenio kao iskrene, imajući u vidu da je temelj njihovog posjedovanja bio ugovor o doživotnom uzdržavanju koji su zaključili s pok. Mirkom Gabrićem koji je umro 5.1.2000.

41.1. Kako je odluka o raskidu navedenog ugovora postala pravomoćna 10. studenog 2004., a tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena je 24. travnja 2007. te kako su tuženici-protutužitelji za vrijeme trajanja ovog postupka u posjedu predmetne nekretnine na način da u istoj žive to je razdoblje korištenja predmetne nekretnine od strane tuženika- protutužitelja razdoblje u kojem se mogla razviti dovoljna i kontinuirana veza s predmetnom nekretninom na način da tuženici-protutužitelji upravo tu nekretninu mogu smatrati svojim domom, prihvaćanje tužbenog zahtjeva predstavlja miješanje u njihovo pravo na poštivanje doma, ali je takvo miješanje u skladu sa zakonom i proizlazi iz odredbe čl. 161. ZV-a odnosno ima legitimni cilj – zaštitu vlasništva tužiteljice-protutuženice s obzirom da tuženici-protutužitelji nisu dokazali da bi imali pravo na posjed predmetne nekretnine.

42. U odnosu na pitanje je li miješanje odnosno prisilno iseljenje tuženika-protutužitelja nužno u demokratskom društvu odnosno postoji li dovoljan stupanj razmjernosti između mjere koja se traži (iseljenje) i legitimnog cilja koji bi se tom mjerom ostvario valja istaći kako sud nalazi da nije nerazmjerno miješanje tužiteljice-protutuženice u pravo tuženika-protutužitelja na dom jer tuženici-protutužitelji pravo na dom moraju steći prvenstveno na zakonit način pri čemu pravo na dom podrazumijeva i stanovite obveze, a ne samo pravo na stanovanje, pa je neprihvatljivo privilegirati tuženike-protutužitelje u odnosu na druge ljude koji svoja stambena pitanja rješavaju na zakonom propisan način. Stoga bi se tužiteljici-protutuženici kao vlasnici nekretnine, nametao prekomjeran teret da u nekretnini ostanu osobe koja ga bespravno koriste.

43. Kako se legitimni cilj ne može postići primjenom blaže mjere odnosno iseljenje je nužno radi zaštite vlasničkih prava tužiteljice-protutuženice, pri čemu je sud uzeo u obzir i interes pravne sigurnosti, javnog reda i mira, jer je prvenstveno potrebno štititi legitimno vlasništvo nasuprot posjeda bez valjane pravne osnove, a isto je tako imao u vidu i okolnost da je I-tuženik-protutužitelj umirovljenik, a II-tuženica-protutužiteljica da je zaposlena pa je njihovo stambeno zbrinjavanje po mišljenju suda moguće, ili, u konačnici, putem nadležnih tijela u za to propisanim postupcima.

44. U konkretnom slučaju suprotstavljena su dva pojedinačna privatna prava, a pravo vlasništva tužiteljice-protutuženice i po mišljenju ovog suda, u konkretnoj činjeničnoj i pravnoj situaciji preteže nad pravom tuženika-protutužitelja koji nekretninu posjeduju bez valjane pravne osnove.

45. U postupku je utvrđeno da je tužiteljica-protutuženica vlasnica nekretnine u odnosu na koju je usmjeren tužbeni zahtjev, a tuženici-protutužitelji, nakon što im je

otpao pravni temeljem posjedovanja, da više nemaju pravo koje ih ovlašćuje na posjed, slijedom čega je tužbeni zahtjev tužiteljice-protutuženice prihvaćen, na temelju odredbe čl. 161. st. 1. i čl. 162. st. 1. i 2. ZV-a.

46. Takav zaključak, kao činjenično i pravno utemeljen, prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

47. Odluka o parničnim troškovima donesena je pravilnom primjenom čl. 154. st. 4. i čl. 155. ZPP. U odnosu na zahtjev protutužbe sud je imao na umu da su tuženici-protutužitelji odbijeni s glavnim protutužbenim zahtjevom i eventualno kumuliranim protutužbenim zahtjevom u dijelu radi utvrđenja prava vlasništva dok je glavni protutužbeni zahtjev u dijelu radi isplate prihvaćen kao djelomično osnovan.

47.1. Eventualnom kumulacijom ne traži prihvaćanje svih istaknutih zahtjeva već samo jednog od njih, sukladno odredbi čl. 188. st. 2. ZPP-a.

48. Sud je prilikom odluke o troškovima parničnog postupka u odnosu na protutužbeni zahtjev uzeo u obzir da su stranke djelomično uspjele u parnici, pri čemu je sud djelomični uspjeh stranaka u sporu ocjenjivao ne samo kvantitativno već i kvalitativno, kako s obzirom na osnovu tako i s obzirom na visinu prihvaćenog odnosno odbijenog dijela protutužbenog zahtjeva.

48.1. Imajući u vidu da je protutužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan u dijelu radi utvrđenja prava vlasništva (glavni i eventualno kumulirani protutužbeni zahtjev), ali da je dio protutužbenog zahtjeva u dijelu radi isplate prihvaćen kao osnovan pa su tuženici-protutužitelji u odnosu na taj dio protutužbenog zahtjeva uspjeli 100% u osnovi, a u visini 49,92%, dok je tužiteljica-protutuženica u odnosu na taj dio protutužbenog zahtjeva uspjela 50,08% u pogledu visine, to je sud primjenom odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove glede protutužbenog zahtjeva.

49. Na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373. st. 3. ZPP, te u odnosu na troškove žalbenog postupka, na temelju čl. 166. st. 1. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

50. Tuženicima-protutužiteljima nisu dosuđeni troškovi žalbenog postupka jer nisu uspjeli sa žalbom dok je tužiteljica-protutuženica uspjela samo u odnosu na dio zahtjeva za zatezne kamate, u odnosu na koji nisu nastali posebni troškovi.

U Zagrebu, 19. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća:
Milena Frankić

MILENA FRANKIĆ

Elektronički potpisano: 19.05.2026T09:34:57 (UTC:2026-05-19T07:34:57Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 54195929-23fc-4ac8-af2c-dc99ac62c212
Županijski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-30888-30834**

Kontrolni broj: **06d43-5d6b0-b3e02**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.